

د محرم منكرات

☆ فقيه العصر مفتي اعظم رشيد احمد رحمہ اللہ

ژباړن : قاري ارشاد اللہ عتايي

Email : ogabitalibian@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ. وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا. مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ. وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
اما بعد! فأعوذ بالله من الشيطان الرجيم بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
(آل عمران ۱۱۰)

په ننني مجلس کې د محرم د مياشتې اړوند مهمې خبرې ذکر کوو چې له
اولې پرته نورې ټولې خبرې منكرات او بدعات دي
۱- روژه نيول:-

له ټولو نه ږومبې د روژې خبره کوم ځکه کوم څه چې سنت وي هغه
ږومبې بيانول پکار وي سره له دې چې خواږه نور شيان دي. د شيطان
بندگانو ته د شيطان په عبادت کې خوند زيات حاصلېږي خو د الله ﷻ بندگانو
ته د الله ﷻ په عبادت کې څو چنده زيات خوند حاصلېږي او بعضې خلک
دغه دواړه يوځای کول غواړي ته وا داسې پوهېږي.

جج بهی کعبه کاکیا اورنگا کاشان بهی
خوش رهې رحمن بهی راضی رهې شيطان بهی

ژباړه: د كعبې حج مې هم وكړ او د گنگا په درياب كې مې هم ولاړم بلل رحمن دې هم خوشحال وي شيطان دې هم راضي وي.

خو دا د دوى غلط فهمي ده د دواړو په راضي كولو شيطان خو به راضي شي خو رحمن به راضي نه شي الله ﷻ خو به هلته راضي كيږي چې لا اله الا الله ويلىو سره د دې په ټولو تقاضو عمل وكړي او هيڅوك د ده په عبادت كې شريك نكړي او شيطان نه غواړي چې د رحمن عبادت دې بيخي پرېږدي هغه خو فقط دومره غواړي چې يوڅه د ده عبادت هم وكړي.

بهر حال په دې ورځو كې له ستو نه فقط يو عبادت ثابت دى او هغه روژه ده رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايلي دي چې د لسم محرم روژه ساتل دومره لوى ثواب لري چې دې سره به د تير شوي يو كال گناهونه وبخښل شي محدثين رحمه الله فرمايي چې له دې مراد صغيره گناهونه دي كبيره گناهونو لپاره توبه ضروري ده. يو چا اويل چې يا رَسُولُ اللَّهِ په دغه ورځ يهوديان هم روژه ساتي نو رسول الله ورته وفرمايل كه چيرته راتلونكي كال زه ژوندى وم نو يوه روژه به ورسره بله هم لرم ځكه له لسمې سره يوه روژه بله هم ساتل پكار دي نهمه يا يولسمه

۲- د محرم حقيقت :-

د منكراتو په اصلاح كولو كې خبره له دې ځاى نه كوو چې دغه مياشت محترمه او معظمه ده كه منحوسه ؟

شيعه گان دغه مياشت منحوسه گڼي او لامل يې دا دی چې د دوی خواته شهادت ډېر منحوس شی دی نو ځکه حضرت حسين رضی الله عنه په دغه مياشت کې شهيد شوی ځکه شيعه گان په دې مياشت کې کومه خوشحالي او ودونه وغيره نه کوي خو د مسلمانانو خواته دغه مياشت محترمه معظمه او فضيلت لرونکې ده د محرم معنی هم محترم، معظم او مقدس دی.

په عامه توگه خيال دا دی چې دغه مياشت ځکه فضيلت لرونکې ده چې حسين رضی الله عنه پکې شهيد شوی خو دا خيال غلط دی دې مياشتې ته له اسلام نه مخکې هم فضيلت حاصل وو حضرت موسیٰ عليه السلام او بني اسرائيلو ته په دغه مياشت کې له فرعون نه نجات ميلو وو په دغه نعمت د دغې ورځې د روژې حکم وشو نور هم د فضيلت ډېر کارونه پکې شوي دي البته داسې به وايو چې د حضرت حسين رضی الله شهادت ته ډېر فضيلت د دغې مياشتې لامله ميلو شوی هر کله چې دا ثابته شوه چې دغه مياشت د فضيلت مياشت ده نو په دې کې نیک کارونه ډېر زيات کول پکار دي نکاح وغيره او د خوشحالي کارونه په دې کې واده کولو کې به برکت زيات وي خو دا به ځکه يوه غټه خبره وي چې له مودو راهيسې غلطو خبرو په زړه کې ځای کړی د سلو کالو د "رام" اثرات دومره زړ نه اصلاح کيږي

٣ - د حضرت حسين رضی الله عنه شهادت :-

د حسين رضی الله عنه د شهادت حادثه كه ډېره هم دردمنه ده خو بيا هم شيعه ذهنيت له حد نه زياتي كړي ده د عامو خلكو په دماغو كې يې دا غلطه خبره وركينولې ده چې په دنيا كې د حسين رضی الله عنه د شهادت نه پرته بله كومه دردمنه حادثه نده شوي آن دا چې له دې نه خو چنده دردمنې، وحشتناكې او د مظلوميت بې شمېره واقعي شته لكه مثلاً د حضرت عثمان رضی الله عنه شهادت وگورئ د دفاع پوره توان يې لرلو خو بيا هم په څومره ستر ظلم يې په څومره صبر او استقامت سره ځان قربان كړ آيا په دنيا كې د دې كوم مثال شته ؟ خو مسلمانان د رسول الله د دې مظلوم خليفه له مظلوميته دومره ناخبره دي لكه دغه فرش او عرش لړزوونكې غميزه چې بيخي شوې هم نه وي آيا تاسې كومه ژبه د مظلوميت د دغه داستان په بيانلو، د كوم غوږ دغې خواته توجه، كوم قلم د دغې غميزې په ليكلو، كومې سترگې د تاريخ په پاڼو د دې حادثې د تفصيل په كتلو، په دغه مظلوميت د چا د زړه درد او كومې سترگې په اوښكو لمدې ليدلي ؟ له دې زيات د رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ مباركې پښې په وينو لت پت كېدل، غاښونه مبارك شهيديانېدل، څېره مبارك زخمي كېدل او له دې نه تم كيدونكي وينه بهېدل له گوتو نه وينه بهېدل او د ډېرو انبياء كرامو شهيديانېدل د دنيا د ټولو اولياء كرامو وينه د نبي عليه السلام د يوې قطرې وينې برابره نده خو دلته بيا ژبې، غوږونه، قلمونه، نظرونه، زړه او سترگې

ټول په يوه كيسه مست دي نه د بل کوم صحابي شهادت په شمار کې نه د کوم نبي، سوچ وکړئ چې دا د شيعت زهر ندي نو نور څه دي ؟

۴ - حضرت حسين رضي الله عنه ته د امام ويلو حيثيت :-

د "امام" تورى د اهل حقو خواته هم کارول کيږي او شيعه گانو خواته هم د اهل حقو خواته د دې معنى پيشوا، رهبر او مقتدا دى او د شيعه گانو خواته امام عالم الغيب او معصوم وي د دوى خواته د امام درجه د نيانو نه زياته وي. جوتنه ده چې د دغه لفظ په کارولو کې مونږ خو د اهل حقو معنى ترې اخلو او په دغه اعتبار ټول صحابه، تابعين او لىاء الله او علماء امامان دي ځکه امام ابوبکر رضي الله عنه، امام عمر رضي الله عنه، امام عثمان رضي الله عنه، امام علي رضي الله عنه، امام ابوهريرة رضي الله عنهم ويل پکار دي رسول الله صلى الله عليه وآله وصحبه وسلم فرمايلي: النجوم امانة للسبأ واصحابي امانة لامتي - زما صحابه د ستورو په شان دي ټول په ټوله امامان دي د چا چې غواړي اقتدا وکړي په هرستوري کې رڼا ده کوم نه چې غواړي رڼا حاصله کړي ټول صحابه امامان ياد کړل شوي په دغې معنى سره ټول صحابه او ټول تابعين او ټول عالمان هم امامان دي. د سوچ خبره ده چې خلک امام ابوبکر رضي الله عنه نه وايي امام عمر رضي الله عنه نه وايي امام حسن رضي الله عنه او امام حسين رضي الله عنه وايي معلومه شوه چې په مسلمانانو کې دغه اثر له کوم بل چا راغلى دا پر مسلمانانو د شيعه گانو اثر شوى که چېرته اهل حق

علماوو دغو حضراتو ته امام ويلي نو هغوی په صحيح معنا امام ورته ويلي خو بياهم د غلطۍ اشتباه شته پکې ځکه له دې نه ډډه پکار ده حضرت مهدي ته امام ويل هم د شيعت اثر دی .

٥ - د عليه السلام اطلاق :-

دغه شان د دوی لپاره عليه السلام هم هغه خلک کاروي چا چې د انبياو درجه ورکړي له دې هم ډډه پکار دی څنگه چې نورو صحابه کرامو سره د عزت او احترام معامله کولی شي همدغه معامله دغې حضراتو سره هم پکار ده څنگه چې حضرت ابوبکر رضي الله عنه، حضرت عمر رضي الله عنه او نورو صحاباوو نومونو سره رضی الله عنه ليکل کيږي او ويل کيږي همداسې همدغه د دعا توري دې حضرت حسين رضی الله عنه سره ويل او وليکل شي.

٦ - د مسلمانانو په نومونو کې د شيعت اثر :-

د مسلمانانو په نومونو کې هم د شيعت اثر دی لکه څنگه چې اصلي نوم سره د برکت لپاره محمد او احمد ميلاوولو رواج دی همداسې ورسره د علي، حسن او حسين ميلاوولو رواج هم دی. صديق، عثمان، او د بل کوم صحابي نوم د برکت لپاره خپل نوم سره د ميلاوولو رواج نشته د غلامۍ نسبت هم علي، حسن او حسين خواته خو کيږي خو د بل کوم صحابي څوک سوچ هم نشي کولی په ښځو کې د کنيزفاطمه نوم خو شته خو

خديجه، عايشه او د پيغمبر د نورو بيبيانو رضی الله عنهن وينځه چيرته هم نه اورېدل كيږي له دې نه هم وروړاندې الطاف حسين، فضل حسين او فيض الحسن غوندې شرکي نومونه هم په مسلمانانو کې ميلاوېږي.

۷- په محرم کې د ايصال ثواب لپاره خوراکونه پخول :-

د محرم په مياشت کې بيا خاص د محرم په نهم، لسم او يولسم باندې خوراک پخېږي او د حضرت حسين رضی الله عنه روح ته ثواب بخښل كيږي دغه طريقه غلطه ده د ايصال ثواب ټولو نه غوره او افضله طريقه دا ده چې تر خپله توانه نغدي پيسې په کوم ښه کار کې ولگوي يا يې کوم مسکين ته ورکړي دغه طريقه ځکه افضله ده چې په دې سره مسکين هر حاجت پوره کولی شي او که نن يې کوم حاجت نه وي نو سبا لپاره يې سنبالوی هم شي او دغه صورت له ريکارۍ نه هم پاک دی په حديث کې د پټې صدقې دا فضيلت راغلی چې د قيامت په ورځ به الله ﷻ داسې سړي ته د خپل رحمت د سيورې لاندې ځای ورکوي او بل سيوری به نه وي له گرمۍ نه به خلک په خولو کې ډوب وي د فضيلت په لحاظ سره دوهم صورت دا دی چې مسکين ته د هغه د حاجت مطابق صدقه ورکړل شي د هغه ضرورت وکتل شي او پوره کړای شي دا د ايصال ثواب صحيح صورتونه دي اوس د مروجہ طريقې قباحتونه واورئ.

(۱) کومو روحونو ته چې ایصالِ ثواب کولی شي. که هغه دگتې او تاوان مالکان بلل شوي وي نو دغه شرک دی او داسې خوراک مَآهَل لَغَیرِ اللَّهِ به کې داخل دي او قطعي حرام دی.

(۲) عموماً د خلکو دا خیال دی چې کوم څه چې په صدقه کې ورکولی شي مړي ته خاص هم هغه څه میلاوېږي دغه خیال بیخي باطل او لغو دی مړي ته کوم څه نه میلاوېږي البته ثواب ورته میلاوېږي "لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُمَهَا وَلَا دِمَاءُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى" کې روښانه دی چې الله ﷻ ته غوښه وغیره نه ورسېي البته ثواب ورسېږي.

(۳) په ایصالِ ثواب کې له خپله ځانه دا شرائط لگول شوي د صدقې ټاکل شوی صورت یعنې خوراک، ټاکل شوې میاشت، ټاکل شوې ورځ حال دا چې شریعت د دې شیانو وخت او صورت نه دی تعین کړی. کله چې ته وغواړې چې صدقه وکړې کولی یې شې د شریعت له خوا په ورکړل شوي آزادی باندې له خپله ځانه بندیزونه لگول سخته گناه او بدعت دی بلکه د شریعت ټکر دی.

۸ - د شهادت کيسې اور بدل او بيانول :-

په دغه مياشت کې د نورو خرافاتو تر څنگ يو دا هم دی چې مجلسونه او جلسې کيږي چې پکې د شهادت کيسې اورولې او بيانولې شي په دې کې يوه گناه خو دا ده چې اهل باطلو سره مشابهت راځي چې شرعاً منع شوی حال دا چې د لسم محرم د روژې په اړه چې رسول الله مبارک ته اوويل شو چې دغه روژه خو يهود نيسي نو وه يې فرمايل چې يوه روژه ورسره بله مياؤ کړي نهمه يا يولسمه په عبادت کې يې هم د مشابهت اجازه ونکړه.

په دغه مجلسونو کې بل قباحت دا دی چې د شهادت په قيصو سره زړه غمجوي او ډار پيدا کوي او په مسلمانانو کې ډار د اسلام د تقاضو خلاف دی اسلام غواړي چې د مسلمانانو همت لوړ وي همدغه وجه ده چې په قربانۍ کې داسې حکم شوی چې پخپل لاس يې حلالوی کنه د حلالولو په وخت دې حاضر وي په دې کې هم دغه حکمت دی چې همت دې لوړ وي او زړه دې قوي وي ښکاره خبره ده کوم سړی چې په خپلو سترگو د څاروي حلاله نشي کتلی هغه به دښمن څنگه اووژني؟

د اسلامي کال پيل دې له کوم ځايه وشي؟ د ټولو پر دې اتفاق دی چې هجرت نه دې د اسلامي کال پيل وشي په دې کې هم دغه حکمت دی چې په هجرت سره به د مسلمانانو حوصله لوړه شي او د دين په خاطر به پکې د محنت او مشقت زغملو جذبه پيدا شي د دې برعکس په ميلاد سره ابتداء کې په لهو لعب کې د مشغولتيا او غفلت خطر وه او په وفات سره پيلولو

کې د غم او ډار خطر ه وه د بدر په غذا کې د کافرانو اویا ۷۰ سرداران اووژل شول خو نورو سردارانو په مکې کې اعلان وکړ چې خبرادر څوک ونه ژاړي او نه ماتم وکړي نو په دغه خبره عمل وشو او دغه حکم ځکه ورکړلی شو چې ډار پیدا نشي.

نورې دغه د ژړاگانو مړاگانو کیسې چې په دغه میاشت کې اورولی شي اکثر غلطې دي ځکه د دې اورېدل هسې هم روا نه دي په تاریخ د شیعه گانو تسلط د دغو تقیه بازانو په مسلمانانو کې ورننوتل او د من گهرته "له ځان نه جوړشوي" روایاتو خپرول او د مسلمانو د رسول الله د کورنۍ سره د محبت او عقیدت په وجه د مظلومیت هر داستان صحیح گڼل دا ټول داسې کارونه دي چې د دې له وجې د شهادت د کیسې صحیح حقیقت معلومول ناممکن دي آن تر دې چې په ظاهره د معتبرو او مستندو کتابونو ذکر شوی تفصیل هم د اعتماد وړ نه دی د اکثر روایاتو په خپل منځ کې د تضاد او د شرعي اصولو د مخالفت له وجې یقیناً چې غلط دي بلکې فقط د شهادت نه پرته د دې کیسې د تفصیل کې چېرته یوه جزئیه داسې وي چې په صحت یې پوره اعتماد وکړل شي چا چې د رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ د ځیگر ټکره په شهادت رسولي هغوي په دې حقیقت پرده اچولو او حقیقت مسخه کولو لپاره له ځانه د دروغجن روایاتو په جوړولو کې له ځانگړي مهارته کار اخیستی.

۹ - د تعزیه جلوس او د ماتم مجلس کتل :-

په دغه ورځو کې د مسلمانانو یو لوی شمار د ماتم مجلس او د تعزیه جلوس نندارې ته جمع کیږي په دې کې ډېر گناهونه دي یو دا چې د صحابو او د قران د دښمنانو مشابهت دی د رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ ارشاد دی "مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ" چا چې د کوم قوم مشابهت وکړ هغه د دغه قوم نه گڼل کیږي.

د "هولي" (د هندوانو د ځانگړې خوشحالی نوم) په ورځ کې یو بزرگ روان وو هسې په ټوکو کې یې په یو خره د پان پاکټ (د خوراک یو شی دی) کېښود او اویې ویل چې په تا باندې څوک رنگ نه شیندي درواخله زه درباندي رنگ شیندم د مرگ نه پس په همدغه عمل ونیول شوو او عذاب کې گرفتار شو.

دوهمه گناه یې دا ده چې دې سره د اسلام د دښمنانو بڼکلا زیاتېږي او د دښمن شان شوکت زیاتول سخته گناه ده رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ فرمایلي چې "مَنْ كَثَّرَ سَوَادَ قَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ" چا چې د کوم قوم زینت وریات کړ هغه د هغوی څخه دی دریمه گناه یې دا ده لکه څنگه چې د عبادت کتل ثواب دی همداسې د گناه کتل گناه ده یو وار صحابو رضی الله عنهم د جهاد مشق کولو نو حضرت عائشې رضی الله عنها د دوی د عبادت کتلو خواش بڼکاره کړ رسول الله مبارک ورته د پردې ترتیب برابر کړ پخپله ودرېدو او عائشه رضی الله عنها یې شاته په پرده کې ودرېده او د

رسول الله له اوږو څخه يې ورکتل کله چې عائشه رضي الله عنها له دغه عبادت ښه خوند واخيست او کښېناستله نو رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ هم له هغه ځايه لرې شوو مطلب دا چې عبادت ته کتل هم عبادت او گناه ته کتل هم گناه ده.

څلورمه گناه پکې دا ده چې دغه ځای کې د الله ﷻ غضب رانازلېږي او د غضب ځای ته تلل سخته گناه ده يو ځل رسول الله مبارک او صحابه په داسې ځای تېرېدل چې په هغه ځای د الله ﷻ عذاب نازل شوی وو رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ په خپل سر څادر واچوو او سوارلۍ يې تيزه کړه او په دغه ځای تيز تېر شو کله چې سيدالاولين والاخرين رحمة للعلمين حبيب رب العلمين د عذاب د ځای نه د ځان ساتلو دومره اهتمام کوي نو د عام خلکو به څه حشر وي د سوچ خبره ده که چيرته د الله ﷻ په دښمنانو د الله عذاب نازل شو نو آيا تماشه کونکي مسلمانان به ترې بچ شي؟ هيڅکله نه! بلکې د آخرت په عذاب کې به ورسره هم شريک وي الله ﷻ دې مونږ له داسې بدو اعمالو نه وساتي کوم چې مونږ د عذاب مستحق جوړوي

۱۰ - د لسم محرم رخصتۍ کول :-

په دې ورځ د رخصتۍ (تعطيل، رخصتي) کولو ډېر قباحتونه دي يو خو د شيعه گانو سره تشبه ده بلکې له دې زيات دا چې د دوی تائيد پکې کېږي او دوی ته تقويت حاصلېږي.

دوهم قباحه يې دا دی چې په دغه ورځ شیعگان خپل مذهب لپاره ډېر زیات مشقت او محنت ښکاره کوي او د دې برعکس مسلمانان خپل ټول دیني او دنیوي کارونو ته رخصتی ورکړي او خپله بې همټي او بې کاري ښکاره کوي.

درېم قباحه يې دا دی چې د رخصتی له وجې اکثر خلک فارغ وي بیا د ماتم او د تعزیه جلسو او جلوسونه ته ځي او د دې گناهونه په ۹ نمبر کې بیان شوي دي.

۱۱ - په لسم محرم باندې په خپلې کورنۍ د رزق زیاتوالی کول :-

حدیث شریف کې دي چې څوک په دغه ورځ په خپلې کورنۍ د رزق زیاتوالی وکړي نو ټول کال به یې رزق فراخ وي "مَنْ وَسَّعَ عَلَى عِيَالِهِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّنَةَ كُلَّهَا" مشهورو محدثینو دغه حدیث غیر ثابت گڼلی فرض کړه که ثابت هم شي بیا هم ترې ځکه ډډه کول پکار دي چې خلک یې ثواب گڼي حال دا چې شریعت کې ورته ثواب نه دي ویل شوي نو د ثواب په گڼلو کې به ترې بدعت جوړ شي "كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ" که څوک اووایي چې زه خو دغه کار فقط د رزق زیاتوالي لپاره کوم د ثواب لپاره یې نه کوم نو مونږ ورته وایو چې ستا په دې کار سره د هغې خلکو تائید کېږي څوک یې چې ثواب گڼي په داسې وخت کې د فقهي د قاعدې مطابق د دې پرېښودل واجب دي نو ځکه حکم شوی چې "اذا تردد

الحکم بین السنة و بدعة فترکه واجب " کله چې په سنتوالي او بدعتوالي کې شک وي نو پرېښول یې واجب دي او دلته خو د سنت او بدعت خبره نده بلکې د جائز او بدعت خبره ده دلته خو بطریق اولی ترک کول واجب دي. له دې نه علاوه د رزق د وسعت نورې هم ډېرې نسخې شته چې غټه نسخه پکې گناه پرېښول او استغفار دی دغه نسخه مجربه ده او د قرآن او حدیث له نصوصو نه ثابت نه ده خلک دا نسخه پرېږدي او د خوراک نسخه خوبښوي خبره دا ده چې د خوراک نسخه خوږه ده او دا ترخه ده خویاد ولری هر کله مو چې د الله ﷻ د نافرمانۍ او د گناهونو ژوند نه توبه نه وي کړي هیڅ نسخه هم پکار نه راځي.

(د شعرونو ژباړه)

یو څوک مو شپه ورځ په آه او فریاد کې مشغول ومونده، یو څوک مو رنگ رنگ فکرونو کې هر ځل سرگردان ومونده، یو څوک مو له آسمان د لاندې غمزه ونه مونده، بس یو مجذوب مو د غم په کور کې خوشحال ومونده، له غمونو چې بچ کېږم نو ستا دیوانه دې شم.

الله ﷻ دې مونږ ټولو ته د دین صحیح پوهه او کامله اتباع راپه برخه کړي حال دا چې د ذکر شویو منکراتو تعلق د محرم د میاشتې سره دی او عذاب یې هم په همدغو زیات دی ځکه مو د دې مجموعې نوم هم " منکرات محرم " خوښ کړ

الله ﷻ مو دې له ټولو گناهونو محفوظ وساتي او خپل او د خپل محبوب
په محبت او اطاعت مو دې ونازوي.

و صلّ اللهمّ وسلّم على عبدك ورسولك

محمّد و على اله واصحابه اجمعين

والحمد لله ربّ العالمين